Kāpt kalnā

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cesvaines, Ērgļu, Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas, Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2026
MAIJS

"Neizdzēsiet garu! Neniciniet pravietojumus!" (1 Tes 5,19-20)

LAI TOP SLAVĒTS JĒZUS KRISTUS!

Mūsdienu sabiedrībā bieži vērojam patērētāju attieksmi, kas izpaužas gandrīz visās dzīves jomās. Patērētāja attieksme cilvēkā var būt arī attiecībā uz Baznīcu un Dievu: esmu atnācis, noskaitījis lūgšanu, ielicis ziedojumu un tāpēc, Dievs, Tev pienākas izpildīt manu vajadzību, manu gribu! Tā ir ļoti nepareiza teorija, jo Dievs netirgojas.

Vēl viena nepareiza sistēma, kas varētu būt mūsos, ir uzskats par Jēzu kā dakteri. Kad slimojam, jūtamies slikti, sāp, piemēram, vēders, dodamies pie ārsta un izsūdzam savas bēdas. Dakteris veic izmeklējumus un izraksta zāles. Izlietojot vienu tableti, nākamajā dienā uzreiz labāk nebūs, ir vajadzīgs laiks. Izrakstītās zāles dzeram dienu, nedēļu, gadu, bet tās nepalīdz, izmaiņu nav, reizēm vēders sāp pat vairāk. Kā jums šķiet, vai turpināsim meklēt palīdzību pie daktera, kurš izrakstījis tik nepareizu recepti? Ir vilšanās, iespējams, dusmas uz nekompetenci — šis ārsts neprot palīdzēt. Līdzīga attieksme var būt arī pret Dievu. Mēs regulāri ejam uz baznīcu, pieņemam Svēto Komūniju, ejam pie grēksūdzes, un gada laikā nekas nav mainījies — kā grēcīgs esmu, tā palieku. Dažbrīd pat krītu vēl lielākos grēkos. "Jēzu, Tava *tabletīte* nedarbojas, es nekļuvu par svēto, lai gan bija termiņš šajā gadā par tādu kļūt!"

Cilvēks ir aizvainots un nospriež, ka nav vērts apmeklēt baznīcu, jo nekas nemainās. Bet kļūda ir tajā, ka cilvēks vēlas kļūt labāks pats, nevis kopā ar Dievu. Ir atzīstams, ka vēlamies kļūt pilnīgāki, tikumīgāki — tādi, kurus cienīs, mīlēs, ievēros, tikai jautājums — vai gribam tādi būt kopā ar Jēzu?

Jēzus ir skolotājs, un mēs esam Viņa mācekļi — tie, kuri kopā ar Viņu ejam izaugsmes ceļu. Būt kopā ar skolotāju nozīmē pieņemt Viņa autoritāti, Viņa noteikumus, pieņemt Jēzu. Tas dažkārt māca pat to, ko īsti nesaprotam.

Līdzīgi bija Emausas mācekļiem: Jēzus nostājās starp diviem, kas bija vīlušies cerībā, ka Viņš atbrīvos Izraēļa tautu no romiešu verdzības. Mācekļi bija dusmīgi — trīs gadus viņi bija sekojuši, klausījušies, uzticējušies Jēzum, bet pēc Kristus nāves šķita, ka atrodas nekurienē. Jēzus pedagoģija tomēr darbojas citādi. Tā ir delikāta. Jēzus, pirmkārt, iet kopā ar šiem cilvēkiem. Viņš iet kopā, lai palīdzētu pārvarēt rūgtumu, dusmas, sāpi, kas iemājojusi cilvēku sirdīs. Jēzus aizplīvuro viņu acis, lai mācekļi Jēzu neatpazītu. Kāpēc? Viņš ir apslēpts, jo citādi mācekļu prieks aizēnotu mācību, ko Jēzus grib apliecināt. Emociju pārņemti, diez vai mācekļi būtu spējīgi ieklausīties, izvērtēt Augšāmceltā teikto.

To pārdomājot, aicinu arī mūs būt nevis emociju pārņemtiem, bet atvērties Svēto Rakstu izpratnei. Būsim nomodā, lai baznīca mums nav vieta, kur "paņemt" mierinājumu, bet lai tā kļūst par dzīvu kopienu, kurā dalīties, augt un būt klātesošiem kopā ar Jēzu. Patērētāju attiecībās ar Dievu zūd dziļums — tās kļūst trauslas, balstītas nevis uzticībā, bet izdevīgumā, it kā Dievs būtu kaut kas, ko var izmantot, nevis satikt un mīlēt.

Priesteris **Ingars Stepkāns**

PĀRDOMAS PĒC *CARITAS* TIKŠANĀS GULBENĒ

Aprīlī Gulbenes baznīcā (attēlā) norisinājās reģionālā *Caritas* tikšanās, kas pulcināja domubiedrus, lai kopīgi atskatītos uz šīs žēlsirdības organizācijas pirmsākumiem un meklētu ceļus, kā tās vērtības iedzīvināt mūsu ikdienā. Tikšanās laikā dalībnieki ne tikai guva ieskatu *Caritas* vēsturē Latvijā un pasaulē, bet arī ieklausījās vērtīgās atziņās par to, ko nozīmē būt patiesi atvērtai draudzei.

Atvērta draudze — vairāk nekā laipnība

Tikšanās ietvaros priesteris Rihards Rasnacis runāja par atvērtas draudzes pamatprincipiem. Balstoties uz savu bagātīgo pieredzi Madonas un Siguldas draudzēs, viņš iezīmēja principus, pēc kuriem būvēt kopienu, kurā cilvēki vēlētos iekļauties un palikt. Šie principi, sakārtoti simboliskā alfabēta secībā (no A līdz G), kalpo kā ceļvedis katram, kurš vēlas redzēt savu draudzi augam.

Manas pārdomas par šo tematu saistībā ar Madonas draudzi ir tādas, ka atvērtība ir tikai pirmais solis. Svarīgs jautājums: cik noturīga ir mūsu kopiena?

No personībām uz nobriedušu ticību

Bieži redzam, ka cilvēki mēdz pievienoties draudzei, bet tikpat ātri arī no tās aiziet — īpaši brīžos, kad tiek nomainīts priesteris. Tas liek domāt par kristīgās formācijas un brieduma trūkumu. Kā veidot tādu draudzi, kuras pamats nav tikai viena personība, bet gan patiesa gatavība pieņemt otru cilvēku un priesteri tādu, kāds viņš ir?

Patiesa "brāļu mīlestība" neizpaužas tikai svētkos. Tā veidojas caur spēju izturēt grūtības un risināt konfliktus, caur problēmu risināšanu mīlestībā, dažādības pieņemšanu. Lai cik atšķirīgi būtu mūsu politiskie vai dzīves uzskati, mūs vieno ticība.

Kalpošana palīdz augt

Vēsture rāda, ka lielu satricinājumu brīžos, kā tas bija Latvijas neatkarības atjaunošanas laikā vai vērojot karu Ukrainā, tauta kļūst vienota. Taču vai mums vienmēr vajadzīgi satricinājumi?

Viens no spēcīgākajiem instrumentiem cilvēka veidošanā ir kalpošana. Iesaistīšanās *Caritas* darbā nav tikai palīdzība citiem, tas ir veids, kā kristietis var pielietot un veidot savu ticību. Palīdzot vecajiem ļaudīm, slimniekiem vai cilvēkiem ar invaliditāti, mēs paplašinām savu redzesloku un mācāmies kristīgo mīlestību praksē.

Caritas pamatprincips ir palīdzēt ikvienam — neatkarīgi no viņa ticības, tautības vai sociālā stāvokļa. Tas ir aicinājums arī katrai draudzei: iesaistīties, apmeklēt un būt klātesošiem tur, kur sāp visvairāk.

Mācīsimies mīlēt ne tikai vārdos, bet darbos, jo tieši caur kalpošanu paši kļūstam par patiesākiem un nobriedušākiem kristiešiem.

Aivars Zariņš

LŪGŠANU BROKASTIS MADONĀ — JAU ASTOTO REIZI

10. aprīlī Madonas novada kultūras centrā ritēja Lūgšanu brokastis — pasākums, kas ik gadu pulcē politiķus, uzņēmējus, garīdzniekus, sociālās, kultūras un izglītības nozarēs strādājošos, kā arī sabiedrībā zināmus cilvēkus, lai kopīgā gaisotnē stiprinātu savstarpējo sapratni, dialogu un pievērstos garīgām vērtībām.

Latvijā Lūgšanu brokastis šogad atzīmē divdesmito gadskārtu, Madonā — astoto. Lūgšanu brokastu pamatideja ir vienkārša — sanākt kopā neformālā gaisotnē, iepazīties tuvāk un vienoties kopīgā lūgšanā par valsti, sabiedrību un tās nākotni. Lūgšanu brokastu tēma šoreiz bija "Drosme".

— Prieks, ka cilvēki mūsu novadā vēlas tikties, te ir īpaša atmosfēra — esam draudzīgāki nekā daudzās citās vietās, — atklājot sarīkojumu, minēja Juta Strazdiņa. — Esam ekumeniski un ticības ceļā drosme ir likta pirmajā vietā. Tas, ko darīja Dieva Dēls un viņa apustuļi, prasīja nemitīgu izaicinājumu un drosmi. Arī šodien starp mums ir cilvēki, kurus raksturo drosme, jo būt par iestādes vadītāju, uzņēmēju, novada priekšsēdētāju vai deputātu ir liela uzdrīkstēšanās. Cilvēki, kuri atrod lūgšanu, atrod sev arī stiprinājumu. Tā viņus pavada krīzēs, neveiksmēs, kas arī ir normāla dzīves sastāvdaļa.

Madonas novada domes priekšsēdētājs Agris Lungevičs neslēpa, ka, skatoties uz to, kas šobrīd notiek pasaulē, reizēm drosme ir ieslēgt TV "Panorāmu":
— Ir vajadzīgs vēss prāts, loģika, lai visu uztvertu racionāli, jo dažkārt pasaulē

Mirkļi no pasākuma kultūras centrā.
Foto — AGRIS VECKALNIŅŠ

notiekošais šķiet iracionāls. Pasaule mainās, notiek fundamentāli procesi, un tā ir mūsu šodiena, kurā vajadzīga drosme. Gadus iepriekš civilā aizsardzība bija dziļi plauktā ielikts dokuments, ko šad tad paskatījāmies, bet tam bija niecīga nozīme. Šodien tā ir mūsu galvās un prātos, un vajadzīgs iekšējs spēks, lai vajadzīgo izprastu un attīstītu.

Pasākuma īpašais viesis bija vēsturnieks Jānis Šiliņš, grāmatas "Uzņēmīgais latvietis. Mūrniekmeistars Krišjānis Ķergalvis (1856–1936) un viņa darbi" autors. Grāmata ir vēsturnieka pētījums par vienu no ievērojamākajiem 19./20. gadsimta mijas latviešu būvuzņēmējiem un vienu no pirmajiem miljonāriem — Krišjāni Ķergalvi. Caur šo dzīvesstāstu autors ļauj ielūkoties arī tā laika latviešu pilsoniskās sabiedrības norisēs, ko raksturo dižas idejas un lieli darbi. Savā uzrunā Jānis Šiliņš akcentēja ne tikai drosmes nozīmi, bet arī uzņēmības un Dieva labvēlības svaru.

Par drosmi, kas tik nozīmīga bija Atmodas laikā, runāja laikraksta "Stars" redaktore Baiba Miglone. Viņa pieminēja mūžībā aizsaukto mākslas skolas direktoru un izdevuma "Madonas Atmoda" pirmo redaktoru Jāni Simsonu, akcentējot tautfrontieša ieguldījumu sabiedriskās domas veidošanā un kopienas saliedēšanā.

Turpinājumā klātesošie tika aicināti domāt un aizlūgt par šodienas Latvijai svarīgiem jautājumiem, par drosmi, kas nepieciešama gan mazās, gan būtiski izšķirošās lietās. Muzikāli Madonas kultūras centrā uz to rosināja arī talantīgie novadnieki — mūziķe Jete Rebeka Strazdiņa un Raimonds Lapkašs.

VISSVĒTĀKĀ JAUNAVA MARIJA UN BAZNĪCA

Baznīca savā dziļākajā būtībā nav administratīva organizācija vai cilvēku veidota institūcija. Tā ir **Kristus Miesa**, dzīvs organisms, kurā pulsē Dieva mīlestība. Teologs Anrī de Lubaks aicina saskatīt, ka Baznīca ir "mātišķa persona", kas mūs dzemdē mūžīgajai dzīvei. Šīs mātišķās sejas pirmais un pilnīgākais atspulgs ir Jaunava Marija.

Pirms apustulis Pēteris sāka vadīt un Pāvils rakstīt vēstules, Marija jau bija tur — klusa, klātesoša un pilnībā atvērta Dieva Vārdam. Teologs Žāns Letēls to dēvē par "mariānisko principu". Tas atgādina, ka attiecības ar Dievu un iekšējā mīlestība ir primāras, savukārt amati un struktūras — sekundāras. Ja struktūrai atņem dvēseli, paliek tikai birokrātija. Bet Marija māca būt "dvēseles mājvietai".

Svētie Raksti Marijas iekšējo pasauli atklāj ar vārdiem, kas ir katras kristīgas dzīves pamats: *"Bet Marija visus šos vārdus paturēja, sirdī pārdomādama."(Lk 2, 19)*

Vārds "paturēt" šeit nozīmē nevis vienkārši atcerēties, bet saudzīgi glabāt ko dārgu un trauslu. Marija nav pasīva vērotāja, viņa ir aktīva kontemplētāja, kura savieno ikdienas notikumus ar Dieva apsolījumiem.

Kopiena nav tikai vieta, kur cilvēki kopā lūdzas. Tā ir vide, kurā Marijas "sirdssardzība" kļūst par kopīgu ceļu. Arī Svētā Ģimene piedzīvoja pārbaudījumus un nesaprašanos. Kad Marija un Jāzeps atrod Jēzu templī, mēs dzirdam mātes sāpes: *"Bērns, kāpēc Tu mums to dariji? Redzi, Tavs tēvs un es Tevi ar sāpēm meklējām." (Lk 2, 48)*

Tajā redzam svētumu, kas nebaidās no cilvēciskām emocijām. Marija neapslēpj savas bailes, bet nepaliek pie tām — viņa tās ienes lūgšanā. Svētā Ģimene rāda, ka kontemplācija un darbs, klusums un atbildība var sadzīvot vienā mājā.

Marijas ceļš pie Elizabetes (Lk 1, 39-56) ir pirmā "misijas brauciena" paraugs. Viņa nedodas ar gatavu lekciju kursu vai programmu. Viņa nes Pašu Kristu. *"Un notika, ka Elizabetei, Marijas sveicināšanu dzirdot, bērniņš priecīgi sāka lēkāt viņas miesās; un Elizabete kļuva Svētā Gara pilna." (Lk 1, 41)*

Šī ir patiesā evaņģelizācija — kad cilvēks ir tik pilns ar Dieva žēlastību, ka viņa klātbūtne vien nes svētību citiem.

Kānas kāzās Marija atklāj savu lomu kā tā, kura pamana cita trūkumu un norāda uz Pestītāju. Viņa nesaka Jēzum, kas jādara, viņa vienkārši uzticas:

"Viņa māte sacīja apkalpotājiem: *"Ko Viņš jums teiks, to dariet!""* (Jņ 2, 5)

Tā ir "caurspīdīga" dzīve. Marija neaizsedz Dievu ar savu ego, viņa kļūst par tiltu. Viņai nav sarakstītu teoloģisku traktātu, jo Marijas teoloģija ir viņas miesa un dzīve, kurā Vārds kļuva cilvēks.

Mūsdienu steidzīgajā pasaulē Baznīca bieži tiek pārvērsta par kārtējo "projektu". Taču Marija mūs aicina atpakaļ pie Nācaretes klusuma. Divdesmit gadi Nācaretē, par kuriem Evaņģēliji klusē, nebija tukšums — tā bija patiess misijas saturs: ikdienas darbs, lūgšana un uzticība.

Kad mēs kā kopiena uzdrīkstamies nolikt savas "bruņas" un kļūt mazi Dieva priekšā, piedzimst patiesā Kristus Miesa. Kļūstam par dzīvu svētnīcu, kas turpina Marijas iesākto ceļu — nest Dieva gaismu pasaulei nevis ar vārdiem, bet vispirms ar mīlošu sirdi.

Priesteris **Māris Ozoliņš**
Dorotas Zabžeskas zīmējums

MADONAS DRAUDZES KORA VĒRTĪGIE IZBRAUKUMI

Aprīlis Madonas katoļu draudzes korim kopā ar ērģelnieku Jāni Trūpu bija bagāts notikumiem. Žēlsirdības svētdienā — 12. aprīlī — piedalījāmies Rēzeknes Dieva Žēlsirdības Romas katoļu baznīcas draudzes titulsvētkos, kur Svēto Misi celebrēja priesteris Staņislavs Prikulis. Priesteris, kurš savā kalpojumā ir patiesi pazemīgs un Dieva gudrībā bagāts, savas draudzes kodolu sauc par "māmiņām".

"Katrs notikums, ko Dievs mums sagādā, katrs cilvēks, ko Viņš noliek mūsu ceļā, ir nevainojama sagatavošanās tai nākotnei, ko tikai Dievs var redzēt."

Baznīcu rotā liela Jēzus Žēlsirdības glezna un Gvatemalas Dievmātes svētgleza. Priesterim interesē vēsture, un viņš veicis izpēti, ka 16. gadsimtā līdzīgi kā Gvatemalā arī Rēzeknes pusē parādījusies Dieva Māte Marija, ko apstiprina vēstures dokumenti.

Pasiena — neliels pagasts Latvijas pierobežā, bet ar izcilu garīgo un vizuālo pērli — Pasienas baznīcu. 26. aprīlī koris te kalpoja Svētajā Misē. Baznīcas sirds ir Laba Padoma Mātes freska. Pāvests Leons XIV 2025. gada 24. novembrī, iesvētot Vatikānā svētgleznu, lūdzies: "Lai Visvarenā Dieva — Tēva un Dēla, un Svētā Gara — svētība nāk pār mūsu Laba Padoma Mātes attēlu, un lai Viņa vienmēr ir tuvu visiem cilvēkiem un ir viņu vadītāja, lai īpaši ved mūs pie sava Dēla Jēzus Kristus tagad un mūžīgi. Āmen."

Baznīca celta pirms 265 gadiem un vizuāli atgādina Aglonu un tā arī tiek dēvēta — mazā Aglona. Svēto Misi celebrēja priesteris Vitālijs Filipenoks, kurš brīvajā laikā nodarbojas ar kokgriešanu. Katra mēneša 26. datumā Pasienas baznīca gaida svētceļniekus uz īpašu Laba Padoma Mātes dievkalpojumu. Būt par svētceļnieku — slavētāju ir īpašs gods, jo dziedāt Dievam par godu ir svētīga kalpošana, kas dziedina sirdi. Pievienojies!

Sanita Solovjeva

NOSLAUCĪT PUTEKĻUS NO BĪBELES…

Nekādi nevaru aizmirst teikto, ko skaidri izteica cilvēks katehēzes laikā pirms vēl dzirdēja kādu mācību: „Priesteri, mēs to visu zinām…" Es pats gan joprojām tik daudz nezinu un priecājos, ka no Bībeles, Baznīcas mācības, liturģijas vai svēto dzīves varu izlobīt lietas, kas man ir jaunas vai kuras palīdz citādāk nekā līdz šim ieraudzīt dzīves un ticības dziļumus.

Nesen tā bija ar „Kala rakstu" izdoto grāmatu „Bībeles pamati katoļiem". Izlasīju to ar lielu apetīti! Roku pēc tās izstiept man palīdzēja tēva Jāņa Priedes sacītais priesteru konferences laikā. Nota bene: grāmata izdota, pateicoties viņa iniciatīvai un darbam ar tulkojumu!

Tēvs Jānis komentēja, ka vājš zinātnieks, lai paskaidrotu pat ne pārāk sarežģītas lietas, lieto daudz vārdu, pie kam komplicētus. Toties profesors mācēs par ļoti sarežģītām lietām dažos vārdos skaidrot kaut bērniem. To runātājs attiecināja uz amerikāņu ekseģētu Džonu Bergsmu un viņa grāmatu.

Piekrītu. Vienkārša valoda, kas tomēr palīdz iedziļināties Dieva lielajos noslēpumos un plānos, aprakstītos svētajā Bībeles grāmatā. Un kā minēju sākumā, arī es atradu daudz garšīgu kumosu, kas mani sātīgi pabaroja. Sirdī palika vārda „derība" izsmeļošā definīcija. Esmu pārliecināts, ka ļoti daudzi no mums, ticīgajiem, līdz šim to šādā veidā nebija uztvēruši. Nopriecājos, ka Džons Bergsma palīdz paplašināt izpratni par cilvēka dzīves jēgas un aicinājuma akcentiem. Jau pirms vairākiem gadiem sadzirdēju, ka katrs cilvēks ir aicināts ticībā būt pravietis, priesteris, karalis — to izlasīju kristības formulā, bet arī katehisma mācībā. „Bībeles pamatu katoļiem" autors norāda, ka šie trīs aicinājumi nav viss, jo pilns "komplekts" sevī ietver piecas sastāvdaļas! Vai jūs zināt, kādas tās ir?

Nosaukto piecu elementu kontekstā jau kuru reizi pārliecinājos, cik liela nozīme ir Bībeles tulkojumam. Ne velti grāmatas nosaukums ir „Bībeles pamati katoļiem". Diemžēl gan cilvēku izglītības dēļ, gan konfesiju novirzes dēļ dažas lietas tulkojumos zaudē savu izteiksmi, savu dziļumu, pat savu pareizību. Konkrēts piemērs saistās ar vārdiem, kas Radīšanas grāmatā raksturo Ādama lomu paradīzē. Vājš tulkojums piemin viņu kā lauksaimnieku, kamēr oriģinālvalodā Ādams tiek rādīts kā priesteris!

Tik interesanti bija sekot autora stāstam par Dieva plāna attīstību, par derību ar konkrētiem cilvēkiem un visu cilvēci, šī plāna posmiem un pakāpieniem. Te gribu jautāt, vai katrs no mums zina, kāds Dievam radīšanas un cilvēces svētdarīšanas kontekstā bija — kā to nosauc autors — „plāns A"? Un kāpēc tad bija vajadzīgs "plāns B"?

Domāju, ka izpratnes iegūšanai par Dieva vēstījumu, izteiktu Bībeles lappusēs, daudz var palīdzēt arī zīmējumi, kas Džona Bergsma grāmatā pievienoti pie katra derības posma. Esmu jau sastapies ar līdzīgu Dieva un Baznīcas mācības pasniegšanas veidu, it sevišķi evaņģelizācijas kontekstā, un zinu, ka šādi vienkārši zīmējumi ļoti palīdz iegaumēt pausto. Latvijā ko līdzīgu piedzīvoju Alfa kursa laikā, bet arī man pašam bija posms, kad draudzei, sludinot Vārdu, mēģināju dažus spredikļa elementus attēlot simboliski.

Noslēgumā karsti mudinu izstiept roku pēc šīs grāmatas un izlasīt to ne tikai katram nokristītam cilvēkam, bet ikvienam, kam ir kaut neliela interese par to, ko Dievs mēģināja toreiz un mēģina arī tagad teikt cilvēcei jeb, pareizāk sakot, — saviem bērniem. Un piekrītu komentāram grāmatas ievadā: „Jūs ieraudzīsiet Bībeli pavisam jaunā gaismā!"

Priesteris **Pāvils Kamola**

SVĒTCEĻOJUMS PIE DIEVMĀTES MEDŽUGORJĒ

Man sen bija sapnis aizbraukt uz Medžugorji — Hercegovinas ciematu, kur bērniem atklājās Dievmāte. Vairāk nekā 25 miljoni ceļinieku jau pabijuši Medžugorjē, un Dievmātes atklāsmes ir Baznīcas atzītas.

Šogad mans sapnis īstenojās, jo Dievs visu sakārtoja, lai es varētu doties.

Ceļā izbraucām pēc Lieldienām, grupā bijām 38 cilvēki. Dažādu vecumu un arī dažādu ticību pārstāvji, tomēr visus vienoja mērķis nokļūt pie Marijas.

Apstājāmies Skaistkalnē, priesteris Mediņš deva svētību.

Pirmo nakti pavadījām Čenstohovā, otrās dienas vakarā ieradāmies galamērķī. Nākamajā dienā tikāmies ar kopienas "Marijas gaisma" pārstāvi, devāmies nelielā ekskursijā pa Medžugorji. Visas dienas bija ļoti intensīvas. Tā kā grupā bija priesteris Andrejs Skadiņš, katru dienu svinējām Svēto Misi latviešu valodā. Neaizmirstami bija vakari baznīcā, kas iesākās ar Rožukroņa lūgšanu, sekoja Svētā Mise un Vissvētākā Sakramenta adorācija.

Otrā dienā agri kāpām Podbrdo kalnā. Lūdzoties Rožukroni, visi nonācām pie Dievmāmiņas, katrs gan savā nodomā. Apmeklējām arī Kravicas ūdenskritumu un Mostaras tiltu. Svētdienas rītā kāpām Krusta kalnā un pēc tam devāmies uz Majčino selo (Mātes ciems), kur uzklausījām liecības un svinējām Svēto Misi. Apmeklējām arī baznīcu *Široki Brijega* pilsētā, kur 1945. gadā tika nogalināti 66 franciskāņi.

Raksta autore pie Dievmātes statujas.

Svētceļojuma pēdējā vakarā noskatījāmies filmu ar spēcīgu liecību un tad jau arī posāmies mājupceļam. Varu teikt, ka pavadītās dienas Medžugorjē bija mīlestības, miera un lūgšanu piepildītas.

Skaistkalnē svinējām Svēto Misi kā pateicību par piedzīvoto. Cēsīs mūs sagaidīja brīnišķīga varavīksne. Ceļojuma iespaidā deviņi cilvēki esam izveidojuši lūgšanu grupu, un reizi nedēļā visi kopā lūdzamies.

Liels paldies Renāram Sproģim, kurš organizē braucienus uz Medžugorji!

Ja jūtat sevī aicinājumu doties pie Marijas, dariet to! Noteikti nenožēlosiet.

Ilze Seržāne – Dzene

ALFA — VIETA, KUR JAUNIEŠIEM AUGT TICĪBĀ

Izlaidums Jauniešu Alfā.

Liela svētība arī šosezon Madonā piedzīvota Jauniešu Alfā. To uzsāka 33 pusaudži, un liela daļa ar centību to arī pabeidza.

Dažas jauniešu liecības par piedzīvoto.

Monta: "Priecājos, ka biju visas reizes. Turklāt dažreiz grupiņā tik ļoti atvēros sarunām, ka pati sevi nepazinu. Bija ļoti forši!"

Pēteris: "Ļoti patika Alfa, arī nedēļas nogale. Patika, ka šeit var justies brīvi, kā arī iespēja daudz ko jaunu uzzināt. Nezinu, kas varētu būt vēl labāk par šo?"

Sāra: "Man ļoti patika šī Alfa, jo šogad biju arī komandā. Turklāt, lai gan trešdiena man ir noslogotākā diena skolā, ir prieks, ka turpinājums ir vēl Alfa, jo šeit gribas būt."

Jolanta: "Es katru nedēļu gaidīju Alfu. Šī ir mana pirmā Alfa, un priecājos par visiem, kas tajā piedalījās. Ļoti pieradu pie savas grupiņas, ka varu būt atvērta. Ļoti patika arī nedēļas nogale."

Sindija: "Man ļoti patika grupiņas, jo bija vērtīgas sarunas. Ir labi, ka ir Alfa — vieta, kur vismaz reizi nedēļā iemācīties kaut ko jaunu un augt ticībā."

Paldies jāsaka arī brīnišķīgajai kalpotāju komandai.

Alfai ir skaisti augļi — jaunieši, kas ne tikai sākuši savu ticības ceļu, bet arī sākuši Madonā apmeklēt Svētās Mises, daži gatavojas Pirmajai Svētajai Komūnijai un Iestiprināšanas sakramentam.

Aicinu visus šos jauniešus paturēt lūgšanās — gan tos, kuri kalpo, gan tos, kuri pirmo reizi dzirdēja Labo Vēsti. Lai Alfa ir sākums viņu attiecībām ar Dievu!

Ramona Veckalniņa

APKOPO LIECĪBAS PAR LŪGŠANU KAPELĀ PIEDZĪVOTO

Madonas centrā ir īpaša vieta, kāda, iespējams, nav citur pasaulē — Ekumeniskā lūgšanu kapela. Tā ir atvērta visu diennakti. Vari ienākt tikai uz dažām minūtēm, vari palikt vairākas stundas. Klusumā, lūgšanā vai pārdomās. Tu esi gaidīts!

Šogad kapela atzīmē 15 gadu jubileju, tāpēc visa gada garumā draudzes *facebook* kontā "Madonas katoļu draudze" būs lasāmas liecības par kapelā piedzīvoto. Ja arī Tev ir stāsts, ar ko esi gatavs dalīties, raksti uz: *ramona.veckalnina@gmail.com*

JAUNIEŠU SADRAUDZĪBA BALVOS

Mirklis no tikšanās Balvu draudzē.

Ikdienā pulcējamies savā draudzē, bieži vien nepazīstot kristiešus no kaimiņu draudzēm. Lai to mainītu, tikāmies jauniešu sadraudzībā Latgalē. Kā pirmie mūs ciemos uzņēma Balvu draudze, kur turklāt jūt aicinājumu uzsākt aktīvu jauniešu darbu. Kopā pulcējās jaunieši no Cēsīm, Siguldas, Rīgas un mēs, madonieši. Dalījāmies pieredzē par to, kāds jauniešu darbs notiek katrā draudzē, kā uzrunāt jauniešus un kas viņiem visvairāk nepieciešams, lai justos aicināti un piederīgi Baznīcai. Neizpalika spēles, dejas, sadraudzība, slavēšana un Svētā Mise.

Mūsu cerība ir, ka šī tikšanās kļūs par jaunu sākumu Balvu draudzes jauniešu darbam un vienlaikus par skaistu tradīciju — satikšanos dažādās Latvijas draudzēs. Mēs noteikti gaidīsim jauniešus arī ciemos pie sevis Madonā!

Ramona Veckalniņa

MŪZIKA UN MĀKSLA PĻAVIŅU KATOĻU BAZNĪCĀ

Man bija vienreizēja iespēja piedalīties vairākās mūsu draudzes priestera Pāvila Kamolas organizētajās lūgšanās ar mūziku. Sapulcējušies Pļaviņu Romas katoļu baznīcas draudzes zālē, klausījāmies skaistākos klasiskās mūzikas šedevrus — Ludviga van Bēthovena, Volfganga Amadeja Mocarta, Friderika Fransuā Šopēna simfonijas un koncertus. Mūzika izskanēja priestera sagādātos ļoti kvalitatīvos ierakstos sveču gaismā. Svinīgā noskaņa ļāva gremdēties katram savā dvēseles pasaulē un izjust kopību ar mūzikas dižgariem, kas jau sen devušies mūžībā. Katru no viņiem savā veidā ir iedvesmojis Dievs, dzimtenes daba, cilvēki un kultūra. Dzīve izcilajiem mūziķiem nav skopojusies ar skarbumu, trūkumu, slimībām, bet viņi ir spējuši veidot tik brīnišķīgas skaņu gleznas, kas var uzrunāt paaudzes, un to varēs vēl ilgi, kamēr cilvēki vien dzīvos uz zemes.

Pēc skaņdarbu noklausīšanās priesteris Pāvils mūs aicina dalīties ar mūzikas rosinātajiem tēliem un pārdzīvojumiem. Varam arī klusēt, ja aizskarti ļoti dziļi dvēseles slāņi. Priestera pārdomas un iedvesmas liek atcerēties dievkalpojumā dzirdēto un Svētajos Rakstos lasīto. Mūzikā atklātā dzīve reizēm aizkustina līdz asarām, jo ir tik daudzveidīga gan Dieva radībās, gan cilvēku attiecībās. Tomēr grēku ievainojumi nes arī daudz sāpju... Varam pacelties pāri ikdienai, ieskatīties savā dvēselē un sajust otru cilvēku, jo katrs ir vesela pasaule.

Esam klausījušies arī igauņu komponista Arvo Pērta darbus "Orient & Occident" — "Austrumi un Rietumi" un "Como Cierva Sedienta" — no spāņu valodas — "Kā izslāpis briedis". Var pievienoties komponista paša vērtējumam: "Manos darbos skan divas balsis: pirmā ir mani grēki, otrā ir to piedošana."

Pļaviņu katoļu baznīcā vēl līdz Svētā Gara nosūtīšanas svētkiem skatāma arī savdabīga izstāde. Tās ir tēva Jāņa Vīlaka OSPPE uzņemtās fotogrāfijas. Baznīcas Krusta ceļa ikvienai stacijai līdzās redzama bezgala skaista, bet arī skarba un daudzveidīga kalnu ainava. Katra fotogrāfija uzrunā ar savu īpašo noskaņu. Rodas vēlēšanās pakavēties ilgāk, lai ieraudzītu arvien jaunas krāsas un gaismas nianses. Ceļš kalnos — tā ir savdabīga iespēja tuvoties Dievam gan caur dabu, gan iztēlē. Jēzus savu krustu nesa Golgātas kalnā, ciešot sāpes, slāpes un nespēku, bet visvairāk — cilvēku nievas un vienaldzību. Gribas būt kopā ar Veroniku un Sīmani, kaut uz brīdi palīdzot Jēzum.

Paldies fotogrāfiju autoram par viņa īpašo kalnu skaistuma redzējumu! Visvairāk uzrunāja pelēko, balto un sārto krāsu nianses, migla, saules stari un rudenīgās koku lapotnes, un pāri visam — Dieva un dabas varenība. Dabā var labāk saprast sevi un arī Radītāju.

Baiba Bambe,
Jaunkalsnavas draudze

BAZNĪCU NAKTS MADONAS KATOĻU DRAUDZĒ

16. maijā visā Latvijā norisināsies par tradīciju kļuvušie kultūras notikumi "Baznīcu nakts" un "Atvērto baznīcu diena". Madonas Romas Kristus Karaļa baznīcā aktivitātes šai dienā sāksies **pulksten 17**, kad draudzes ansambļa vadībā izskanēs lūgšana un pārdomas par mieru pasaulē, Latvijā, ģimenēs un sirdīs. **Pulksten 18** svinēsim Svēto Misi par Baznīcu nakts apmeklētājiem un viņu nodomos. Sekos priestera Māra Ozoliņa katehēze "Baznīca un tās misija". **Pulksten 19** draudzes jaunieši visus aicinās uz sadraudzību baznīcas dārzā pie ugunskura, piedāvājot arī vairākas aktivitātes. **Pulksten 20** atgriezīsimies baznīcā, kur muzicēs Varakļānu kultūras centra jauktais vokālais ansamblis "Nona" (attēlā). Kolektīvs dibināts 2022. gada rudenī, un kopš tā laika Ainára Kiserovska vadībā veido tematiski dažādas koncertprogrammas, uzstājoties ne tikai dzimtajā pusē. Nosaukums "Nona" aizgūts no skaņu pasaules, simbolizējot īpašu akordu krāsu un saskaņu. Tāpat kā mūzikā katra balss ir nozīmīga, arī ansamblī ikviens dziedātājs ir svarīgs, jo tieši kopā tiek radīts vienots, silts un harmonisks dziedājums. Kolektīvs piedalās koncertos, bet spēkus pārbauda arī konkursos. 2025. gadā koru un vokālo ansambļu konkursā "Cēsis" tas ieguva 1. vietu un specbalvu par labāko obligātā skaņdarba izpildījumu. 2024. gadā XV Starptautiskajā garīgās mūzikas festivālā "Sudraba zvani" izcīnīja Grand Prix un uzvaru vokālo ansambļu kategorijā. Savukārt vokālo ansambļu konkursā, kas ritēja XXVII Vispārējie latviešu Dziesmu un XVII Deju svētku ietvaros, "Nona" jaukto vokālo ansambļu kategorijā ieguva 1. vietu Latvijā. Šogad vokālo ansambļu skatē varakļānieši atkal bija labākie, no žūrijas saņemot augstas atzīmes.

Pulksten 21 vienosimies "Tēvs mūsu" lūgšanā, bet pēc tam ikviens varēs iedvesmoties no Mazās svētās Terēzes piemēra, skatoties filmu "Ceļā".

Jaunums Baznīcu naktī būs mūsu draudzes pārstāvja — septiņgadīgā Mārča O'Salivana zīmējumu izstāde. — Vai ziniet, cik garlaicīgi ir būt mazam un klausīties spredikī? — retoriski vaicā Mārcis. — Vai es varu būt ministrants? Nē, jo esmu par jaunu. Vai es varu uzzīmēt zīmējumus un iepriecināt priesteri Māri? Jā! Tie tad būs mani zīmējumi. Jāpiebilst, ka visa vakara garumā apmeklētāji aicināti justies brīvi — apskatīt baznīcu, iedegt svecīti, ienākt kaut uz mirkli vai palikt ilgāk, jo — esi pie mums ļoti gaidīts!

Inese Elsiņa

MAZĀ AKMENTIŅA STĀSTS

Strūklakas pamatnē, kas atradās netālu no baznīcas, mājvietu bija atradis mazs akmentiņš. Strūklaka sen nedarbojās, bet ūdens nelielajā traukā turējās. Akmentiņa dienas līdzinājās viena otrai. Saules stari maigi glāstīja muguru, un siltais ūdens noskaloja ziedputekšņus, ko vējš atpūta no netālu augošajiem ziediem. Tie bija patīkami mirkļi. Reizēm, kad sauli apsedza tumši mākoņi, vēja brāzmas mazajā ūdens tvertnē sacēla milzu viesuļvētru, sizdamas baltas ūdens putas. Tad mazajam akmentiņam neklājās labi. Viņa muguriņa sitās pret tvertnes sienām, un arī blakus esošie brāļi - akmeņi nežēlīgi lika ciest. Tie ievainoja viens otru, un likās, ka tas nekad nebeigsies. Tomēr mokošās nakts vējš norimās, un no rīta uzspīdēja silta saule. Mazais akmentiņš nekustīgi gulēja, tikai uz pēcpusdienu sajutās nedaudz labāk.

Kādu dienu pie baznīcas bija īpaši skaļi. Netālu no akmentiņa mājvietas tika izgāzta liela smilšu krava. Tas lika saspringt un ieklausīties sarunās: "Remonts, baznīcā būs remonts!"

Šo laiku mazais akmentiņš atceras ne labprāt. Reizēm ūdenī nokļuva sauja netīrumu, reizēm ūdens tika izsmelts un karstie saulstari nežēlīgi karsēja muguru. Pēc vairākām dienām kņada norima, un iestājās ierastais miers.

Kādā dienā neredzama roka satvēra mazo akmentiņu un pacēla augstu gaisā. No pārbīļa tas zaudēja samaņu, bet, kad atjēdzās, atradās nezināmā vietā. Kur es esmu? Es gribu ūdeni... gribu siltos saules starus...

Tā pagāja mokpilnas dienas un naktis, bet nekas nemainījās. Akmentiņš samierinājās ar savu jauno mājvietu.

Svētdienas rītā cilvēki pulcējās baznīcā, un pēc dievkalpojuma pirmie izskrēja bērni. Viņi skrēja uz baznīcas pagalmā esošajām šūpolēm. Pēkšņi Kārlēns strauji apstājas un uzlūkoja Dievmātes statuju, kas atradās netālu no tām. Arī pārējie bērni piestāja. "Dievmātes rokās ir spoža zvaigzne," izdvesa Terēzīte. Nu jau lielāks cilvēku pulks uzlūkoja Dievmātes rokas, un pietuvojušies viņi Dievmātes rokās ieraudzīja mazo akmentiņu. Saules staru apspīdēts, akmentiņš mirgoja kā spoža pērle. Cilvēki pateicīgi smaidīja un noteica: "Dievmātes rokās ir Gaisma."

Valentīna Brūniņa

RĀDI, KA ESI MĀTE

Maija mēnesis ir Rožukroņa lūgšanas laiks, kurā, kontemplējot ar Vissvētāko Jaunavu Mariju, pārdomājam Jēzus dzīves notikumus.

Priesteris Juris Skutelis avīzes "Nāc" aprīļa numurā raksta: "Katoliskās Baznīcas Latvijā kalendārā 2024. gads iegāja ar vēsturisku notikumu — pirmo reizi oficiāli un valsts mērogā tika svinētas Vissvētākās Jaunavas Marijas no Aglonas, Latvijas galvenās aizbildnes, svinības. Šis lēmums, ko apstiprinājis svētais krēsls Romā, atsaucoties uz Latvijas Bīskapu konferences lūgumu, piešķir 15. maijam īpašu garīgu nozīmi, kas turpmāk ik gadu vienos ticīgos lūgšanā par mūsu zemi."

Būsim vienoti lūgšanā!

Palmīra Gailīte

Uzdevums maijā: x vietā ievieto pazudušos patskaņus, lasi Bībeli un salīdzini rakstīto Atklāsmes grāmatā 12,1.

Pxx dxbxsxm pxrxdxjxs lxxlx zxmx: sxxvx, sxxlx txrptx, mxnxss xpxkš vxņxs kxjxm xn vxņxx gxlvx dxvpxdsmxt zvxxgžņx vxxnxgs.

Svētdienas Evaņģēlijs

10. maijs

(Jņ 14, 15-21)

17. maijs

(Jņ 17, 1-11a)

24. maijs

(Jņ 20, 19-23)

31. maijs

(Jņ 3, 16-18)

VELTĪŠANĀS MARIJAI

Pateicos Tev, Marija, par Tavu Mātes aicinājumu. Mūsu Pestītāja Māte un Miera Karaliene, šodien veltīju Tev savu dzīvi un mīlestību. Jēzus, nomirstot uz krusta, deva man Tevi. Paņem mani savā patvērumā. Māte, es vēlos tā mīlēt Jēzu, kā Tu viņu mīli. Kopā ar Tevi gribu iemācīties klausīties Tēva vārdu un izpildīt Viņa gribu. Marija, kopā ar Tevi gribu iemācīties mīlēt visus cilvēkus kā māsas un brāļus, jo visi viņi pieder Tev.

Tā kā Tu, vēlos, lai mani piepilda Svētais Gars. Lai mana sirds tāpat kā Tavējā klausa Viņa aicinājumam. Ak, Pasaules Māte, lai ar Tavu aizbildniecību mani vārdi kļūtu nešaubīgi, lai es nekad neļautos sevi aptraipīt grēkam. Āmen.

***Priesteris Barbaričs**, Medžugorje*
***Dorotas Zabžeskas** zīmējums*

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)
Konts: LV19UNLA0095132107450
Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns (t. 29479873)
Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns (t. 29479873)
Konts: LV49PARX0012759900001
Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vīlaks OSPPE (t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vīlaks OSPPE (t. 26471142)
Konts: LV44HABA0551033034903
Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Maziļevskis (t. 29397048)

Pļaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)
Konts: LV83HABA0551036163033
Mājaslapa: www.plavinu-kokneses-katoludraudzes.net

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo rēķinu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ"

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri, Inese Elsiņa, Aija Mālniece, Iveta Dzērve, Palmīra Gailīte, Diāna Lozko, Anita Seikovska.
Vāka ilustrācijas autore – Helēna Vilde.

Lappušu nosaukumos – citāti no 68. psalma.
Makets: Dace Sniedze. Iespiests: SIA „Erante".
Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 1 eiro.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv. „Radio Marija"; katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis", https://elias-ala.com/